

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:
Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:
Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravištvo in ekspeditja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 149.

V Ljubljani, v ponedeljek 3. julija 1899.

Letnik XXVII.

Napredna Rusija.

Ne počuti se človek ravno prijetno, ako stopa po galiških tleh ob ruski meji. Resno in strogo koraka ruska mejna straža, in kakor iz kamna izklesan stoji tu pa tam kozak na konju; nehote pogleda človek na tla, bi li ne uzrl res rudečo ali zeleno črto, ki loči na zemljevidih države; nikjer drugje v Evropi ni državna meja tako strogo označena z oboroženimi stražniki, kakor ravno tukaj. Kako domač, skoro zabaven se zdi v primeri s tem najstrožji carinarski revizor, ki zavpije ponoči nad zaspanim popotnikom: Kaj nosite seboj? Prikupljiv res ni pozdrav, s katerim vsprejema Rusija tujega gosta, kadar prestopi mejo. Toda tam ga čaka presenečenje, ki ga skoro omami. Kajti tesno poleg najstarejše, častitljive tradicije stoluje najnovodobnejša ideja, čudežni Kreml zre na velikanske tovarne, neomahljiva udanost do okamenelih melikov iz davne preteklosti živi zajedno z najnaprednejšimi nazori; zdi se, kakor bi stal vrli, visokorasli, divji kozaški hetman Taras Bulba iz Gogoljevega eposa pri telefonu in vrtel vijak . . .

Moderna Rusija biva v stari carski državi; nova zemlja, polna mamljivih krasot, katera je doživela bujno hitro prekrasno pomlad, pomlad tako bogate, bujne kulture, da se jo mora opazovati in proučevati. V to moderno Rusijo je šlo, kakor poroča »Neues Wiener Tagblatt«, pred nekaj tedni trideset dunajskih industrijcev, tovarnarjev, obrtnikov in njihovih prijateljev, in prišli so nazaj ter poročali, da imajo v tej moderni Rusiji tehničnih naprav, gospodarskih zavodov in socijalno-

političnih uredob, kakor nikjer drugje, da se vidijo v tej moderni Rusiji tudi najmodernejši stvari. Kdo bi mogel verjeti še pred nedolгим časom, da bodo napravili obrtniki in trgovci izlet v Rusijo, ne samo, da bi si na tihem kaj pridobili, temveč da bi se poučili!

Gospodje nižjeavstrijskega obrtniškega društva so napravili svoje raziskovalno potovanje, s katerega so se vrnili pred nekaj dnevi, v silni naglici. V treh tednih so se prevozili 5000 kilometrov; bili so v Lodzu, Varšavi, Rigi, Petersburgu, Moskvi, Kijevu in Odesi; v dobi prometa ni, kakor se zdi, nobene oddaljenosti več, in o današnjem rodu se pač ne more reči, da bi bil nervozen.

Osnoval in vodil je to potovanje upravni svet nižjeavstrijskega obrtniškega društva, Josip Reiterer, ter je s tem naložil svojim tovarišem uprav velikansko delo, a vendar so je obvladali nekako igrave ter vedó zato njemu veliko hvalo, hvalo za obilico tega, kar so videli.

Blizu Petersburga je strojarnica, kjer se obdela vsako leto preko sto tisoč koč. Šest sto delavcev dela v nji, in ti se lahko hvalijo, da smejo imenovati svoje plačilo, delo in življenje — lastnino svojo. Lastniki te strojarne so trije Rusi; pravi Rusi, nobene nemške besede ne govore; vsi trije so samci, družina jim je — šeststo delavcev. Bogato, natančno in dostojno skrbé za delavske otroke in stare roditelje; proračun za to otroško oskrbovališče, za to zavetišče onemoglih starčkov znaša na leto povprečno jeden milijon rubljev. Skoro ni treba omenjati, da je v takem zavodu tudi vsem drugim socijalno-političnim za-

htevam ustrezno. Dobrodelne naprave ne obstojé sicer pri vsakem industrijskem podjetji, toda kjer so, tam so v zglede: lastna bolnica, otroški vrtec, šole in tako dalje — vse za delavce, katerih je n. pr. v največji tekstilni moskavski tovarni tridesettisoč.

Najbolj zanimiv za zapadno Evropo je gotovo delavski standard v moskavski tovarni. Delavci pridejo ponedeljek zjutraj v tovarno ter ostanejo tam do sobote zvečer; v tovarni imajo vso oskrbo, jedó trikrat na dan; velike, zračne spalnice so v četrtem nadstropju tovarniškega poslopja. Plača je majhna, jednaka je plači, kakor jo imajo pri nas kmetiški posli, delavec dobi namreč na mesec tri do štiri rublje. Delavci so zadovoljni.

(Konec prih.)

Kmetiški svet.

(Poroča član kmetiš. sveta, dež. odb. Povše.)

(Dalje.)

Poleg žita je za naše kmetijstvo najvažnejši in največji izvoz v živini in slanini. Pa bridko skušnje imamo prav glede izvoza naše živine v Nemčijo, kateri smo odprli vhod njenim obrtnim izdelkom do nas v trdni nadi, da nam pa bo zagotovljen trg za živino v Nemčiji.

Nemčija ima jako razvito trgovinsko statistiko, ne le za svojo državo, ampak ona ve, katere države potrebujejo njihovih izdelkov in to v precizni obliki. Večinoma nam vsi ti podatki pomanjkujejo. Zato je pred vsem neobhodno potrebno, da nabereмо vsestranskega statističnega gradiva za vesoljni trgovinski promet.

LISTEK.

Človeška srca.

(Spisal Anton Jek.)

(Dalje.)

Otroci so se Hauka zopet bali ter oprijeli se Ješka. Njemu se je smejal Hauka in rekal mu »tutka«. Včasih pa je takoj legel in ležal nepremično. Oče in bratje so ga pustili in njemu je bilo všeč tako. Hauka je bil že v krepkih letih. Ljubil je skrivaj deklico iz rodovine, ki jo je Jaš smrtno sovražil. Imeli so namreč dve hčeri, a starša je umrla v sramoti. — Dolžili so Ješka. Ješek ni bil kriv, in ugnezdila se je zloba med rodovini. Kljub temu je ljubil Hauka Barbko z močjo svoje nravi. — Barbka svoji sestri ni bila prav nič podobna. Helena je bila sloka, pobitih ledij, košato bokajočih se, skoraj zraslih obrvij, nizkega, skoraj natlačenegega, neženskega čela, stisnjenih ust in stisnjenih potez v obrazu. Sploh je neka stisnjenost in zakritost znamenovala vse njeno bitje. Hodila je trdo, razumela šaliti se iz moških ter v jezi preklinjala. — Barbka je bila slabotnejša, mehkejših oblik, milejšega izraza, skoro še brez pravih potez, temnih očij ter bujnih plavih las — Barbka je bila lepa ko gospica . . . Notranjost nje je bila skoro tudi nje zunanost. Bila je dobra, naivna, ravnajoč se kot drugi,

a zlasti kot vse ženske, po instinktu. Ljubila je Hauka in rada shajala se z njim. Jaš je čul o vsem, ko so ljudje že govorili med seboj . . . Zazvenelo je v njem in rajši bi videl Hauka mrtvega.

»Hauka, Hauka . . ., zmajevali so pri Zupinovi rakiji.

»On je ko lastovka« —, deli so nekateri in smejali se raskavo.

»On je močan in lahko nese kaj. — Kaj mu to!«, zavračali so jih nasprotujoči pol zbadljivo, pol zagovarjajoče. »Ustvarjeni smo za trpljenje.«

Hauka so imeli radi. Bil jim je povšečen, dober drug. Pustil je vsakemu svoje in slabejšemu ni delal krivice. Delal je z njimi skupaj ter pomagal jim. Imel je močne, žuljave roke.

Nocoj je prihajal pozno domov. Mudilo se je in delal je čez uro. Svetilka pred poslopjem je že davno brlela na razdrapano, mokro pot. Hodil je počasno, raztreseno kot človek, ki ga za hip prav nič na svetu ne briga. Bil je v razpoloženju, ko bi lahko nezavedajoč se prenesel krivico ter brez ugovora lahko poslušal psovke. Z rokami je mrtvo agiral, in jopič je visel skoro mirno na njem. — Na škornjih se mu je nabiralo blato, klobuk pa mu je zlezal nazaj, da mu je ostri dež škropil v čelo in lice. Stoprav pred uhomom se je zdramil. Stopila je predenj Barbka, zavita v ogrinjalko, trepetajoča na vsem telesu.

»Kako dolgo te ni, Hauka . . . Ave Marijo

je že zdavno odzvonilo — in ljudij je šlo dosti mimo.«

»Tiho Barbka, danes sem delal, za tri sem delal . . .«

»Ti se ženeš, Hauka; zbolel boš.«

»Dušica, ne zboli se kar tako«, dé ji fant pridušeno, božajoč strene mehkih las raz njeno čelo. »Ti se preveč bojiš; ti si ženska.«

»Hauka, v razdrtini mrmrajo nad teboj. — Naši so jih podkurili. Oče moj te bo ubil! . . . Sinoči je prišel pijan domov, razbil mizo in vivček svoj in rotil se, da te spravi — Hauka, pazi se . . . Vsi bratje so z njim.«

Reci staremu Škurtu, Barbka, in reci vsem mladim Škurtom, da Hauka ni razbojnik in ne goljuf. Reci jim, Hauka ve, kaj mora storiti in bo storil, če se svet na glavo postavi!«

»Ah, Hauka, reši se! Tu je vse zaman . . . Nad menoj se znašajo in bijejo me — Hauka, tu je vse zaman — Ti ne poznaš naše krvi.«

»Hauka ni še živina, pa poskusijo naj en las samo ti še skriviti! . . . Tvoj oče ni nikak oče, tvoji bratje pa so zlobe —; če prideš med nje, se nasmihajo, če piješ z njimi, skornigajo . . .«

Deževne kaplje so se svetile Hauku v laseh in prišla sta na konec dvorišča, kjer sta bivala Jaš in Škurt.

»Pojdi nazaj in ulezi se. Tebi je mraz, roke imaš ko led, Barbka.«

(Dalje sledi.)

Velika uloga, pogostoma odločilni vpliv pa pripada tarifnemu razmerju po železnicah in prav v tem so Ogri pravi mojstri, ter omogočujejo ogrskemu blagu izvoz v najdaljše kraje.

Odsek je priporočal ces. vladi, da nemudoma skrbi za ustanovitev statističnega urada, ki naj nabira podatke, ki bodo pojasnili obratni promet o kmetijskih pridelkih, koliko se jih porabi doma v državi in koliko jih prihaja doslej iz inozemstva k nam; osobito je to potrebno znati o prometu žita, živine, lesa, vina in sadja. Ko bo ta statistika nabrana, neobhodno bo potreba, da se izroči kmetijskemu svetu v presojo in razpravo in želeti je, da se k posvetovanju pokličejo vsestransko veščaki o izvozu našega blaga, da se zaslišijo tisti, katere zadene eventualna preuredba določil za izvoz, oziroma za uvoz, da se ne bo zgodilo, kakor pred 6 leti, ko so se sedaj veljavne trgovinske pogodbe sklepale, da so le nekateri referenti pri zeleni mizi odločevali, kako naj se glasi pogodba. Ni čuda potem, če se je sklenila zloglasna vinska klavzula, po kateri se je znižala colnina za italijansko vino od 20 gld. v zlatu na 3 gld. 20 kr.!

Kmetijski svet sprejel je konečno sledeče odsekove nasvete:

Kmetijsko ministerstvo naj prikrbi natančno statistiko o produkciji kmetijski in gojzarski, kakor tudi o kmetijski obrtniji v naši državi;

prav tako naj nabere vse statistične podatke o zunajni trgovini toliko naše države, kolikor tudi o trgovini drugih držav;

tudi je želeli, da se pozvedbe vrše za nova tržišča, kamor bi se zamoglo naše blago prodajati, istotako o prometnih napredkih drugih držav, o višini tarifov na železnicah drugih držav itd.

V.

Kmetijsko ministerstvo pozivljalo je kmetijski svet tudi, da izreče svoje mnenje glede od ces. vlade nameravane reforme ali preuredbe delniškega zakona in vpeljave družb z omejenim poroštvo.

Res je, da ste na delniških društvenih zadevah udeleženi najbolj trgovina in obrtnija, vendar tudi za kmetijstvo ni vse eno, kako je ta zadeva zakonito uravnana, kajti osobito v gospodarsko naprednih deželah, n. pr. na Češkem, imajo kmetovalci mnogo tovarn za podelavo sladorne pese v slador, krompirja v žganje, ječmena v pivo itd. na delnice osnovane, katere pripomorejo, da kmetovalci sami svoje pridelke podelajo in s tem si osigurajo primerno ceno za peso, krompir, žito itd. Prav tej kmetijski industriji ima se po Češkem, Moravskem in drugod pripisovati, da je ondotno kmetijstvo zamoglo se tako intenzivno razviti, in k dobremu jim še pride, da odpadke ohranijo vse doma za pitanje živine itd., s tem pa pride tudi zemlji povrnjen vsaj del onih snovi, ki so se iz nje s pridelovanjem dotičnih sadežev ali rastlin vzele.

Ne da se tajiti, da je v delniških družbah velika denarna moč za intenzivno poljedelstvo. Treba je, da državno zakonodavstvo skrbno čuje na tem, da se delniške družbe ne zlorablajo v zasebne spekulativne namene.

V sosedni Nemčiji imajo prav v tem oziru velikansk razvoj, ki je dokaj pripomogel k napredku kmetijstva v Nemčiji.

V Avstriji bilo je 1873. leta 685 delniških družb z vloženo glavnico 8 milijard goldinarjev. Od leta 1873 žalostnega spomina glede akcijskih družb padlo je število do leta 1885 na 350. Od leta 1886 naprej se je število zopet nekoliko povzdignilo, tako da je bilo leta 1896 zopet 449 delniških družb s kapitalom 756 milijonov goldinarjev.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Stališče poljskega kluba. V zadnjem času se je opetovano govorilo in pisalo o nekem izneverjenju poljskega kluba ter se je dokazovalo, da se hočejo Poljaki otresti sedanjih desniških okov. Povod tem govoricam je dala največ znana brošura »poljskega državnika«, v kateri se govori o potrebi ustanovitve srednje stranke. Seveda se je kmalu zvedelo, kdo da je ta poljski »državnik«, in s tem so padle v nič tudi vse govorice. Pokazalo se je, da je poljski klub v svoji večini pri tem popolno nedolžen in da so v njem le trije

člani, ki morda niso vselej zadovoljni s klubovo taktiko. Ti možje so baje Madejski, Gniewosz in Rutovski. Posebno poslednji je neki v vednem nasprotju z večino in velja splošno za avtorja omenjene brošure. Neopravičene napade na večino poljskega kluba zavrača sedaj tudi »Ruch Katolicki«, ki dokazuje, da je bil klub vedno zvest parlamentarni desnici, v kateri se nahaja od l. 1879 sem, in da je vedno z vso silo odbijal napade nemških strank na razne jezikovne naredbe v prejšnjih in sedanjih časih. Vsi Poljaki in njih zastopniki so še danes te misli, da ne smejo priti v Avstrijo na krmilo oni Nemci, ki hočejo ponemčiti Galicijo, s katerimi se morajo boriti za vsako ped Šlezije in ki žele le zato podjarmiti druge Slované, da bi potem lažje planili nad Galicijo. — Tako odgovarja omenjeni list na razna neresnična poročila. V bistvu ima seveda popolno prav, akoravno se ne da tajiti, da omenjena hvala ne pristoja vsem Poljakom, kar lahko izpriča zatirani rusinski narod.

Dohod Dreyfusov v Francijo. Minulo soboto zjutraj je stopil na francoska tla eskapitan Dreyfus in s tem je izpolnjena vroča želja njegovih židovskih in socialistiških oboževalcev. Vendar je pa oblastvo nekoliko prekrizalo načrte, ki so si jih omislili za to priliko razni »šornalisti«. Dreyfus je prišel v svojo celico v renneškem sodišču skoro popolno neopažen. Vsprejela sta ga dva preoblečena detektiva, v zaprtem vozu se je odpeljal na kolodvor, kjer ga je čakal posebni vlak, v katerega ni smel nihče razun spremljevalcev. Par kilometrov pred Rennesom sredi polja pa je vlak nenadoma obstal in zaprt voz je vsprejel vjetnika ter ga po stranskih potih dovedel pred sodišče. Videli so toraj »mučenika« le nekateri, ki so bili slučajno prisotni. Da bi pa še bolj spejljali na led razne oboževalce Dreyfusove, so merodajni krogi poslali na glavni kolodvor v Rennesu voz, ki naj bi vsprejel jetnika. Seveda se je moral prazen vrniti, ker je bil pričakovaneč tedaj že spravljen v varnem zavetju. Obvestili so potem o dohodu samo Dreyfusovo soprogo, ki je ob 9. uri dopoldne obiskala svojega moža ter govorila z njim v navzočnosti stražnika. Tako se je toraj izvršil težko pričakovani čin brez vsakega hrupa in židovsko socialistiških ovacij.

Kapitulacija belgijske vlade? V soboto popoldne je došlo nenadno poročilo, da se je belgijska vlada udala nečuvnemu terorizmu združenih liberalcev in socialistov. Poročalo se je, da je vlada za sedaj umaknila usodno volilno predlogo, s katero se torej poslanska zbornica ne bo pečala prihodnjo sredo. Oficijelno se o tem koderu belgijske vlade še nič ne poroča, pač pa javljajo najnovejša poročila, da je kralj vsprejel v soboto župane mest Bruselj, Antwerpen, Gent in Lutih ter jim odgovoril na prošnjo, naj vlada ustreže zahtevi množice, da si je popolno svest svoje ustavne naloge. Iz teh kraljevih besed se ne moremo sklepati, da se je zgodilo, česar trezni politiki niso pričakovali. Vlada ima vendar na svoji strani dvetretjinsko večino, na katero se sme zanesti v vsakem slučaju, in bi bilo toraj vrlo nespametno, ko bi se udala socialistični manjšini. Sicer bi bilo pa tudi neumestno odkladati razpravo o volilni preosnovi, ker sami socialisti niso povsem zadovoljni z dosedanjim redom in se pri razpravi lahko spremeni kaka pomanjkljiva določba vladne predloge, čemur se vlada gotovo ne bo protivila. Do sedaj toraj tudi to vprašanje še ni rešeno in bi bilo prezgodaj že sedaj pisati o kapitulaciji belgijskega ministerstva.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. julija.

(Slovesna zaprisega župana Hribarja) se je izvršila danes dopoldne ob 11. uri v ozaljšani mestni dvorani, kjer se je zbral občinski svet, mestno uradništvo ter razne deputacije. Deželni predsednik ekselencia baron Hein je omenjal v svojem nagovoru, da je presvetli cesar z odlokom z dne 20. m. m. potrdil zopetno izvolitev gospoda Hribarja za župana ter da pričakuje, da bo župan tudi v novi dobi vestno izvrševal svojo dolžnost. Priporočal je nadalje modro varčnost o pravem času in na pravem mestu ter ravnanje po geslu, ki se nahaja na županovi srebrni palici: pravica, nepristranost in objektivnost. Po zaprisegi je odgovarjal župan. Zahvalil se je cesarju za potrje-

nje, deželnemu predsedniku za naklonjenost in ga prosil nadaljne podpore, potem je pa omenjal stvari in naprav, ki so se že izvršile ali pa še čakajo rešitve. Prosil je deželnega predsednika, naj podpira akcijo za odpis brezobrestnega posojila. Z slava-klici cesarju je zaključil župan svoj govor. Potem so izrazili čestitke, in sicer podžupan v ime občinskega sveta in zdravstvenega sveta, ravnatelj Vončina v ime uradnikov, stolni dekan in kanonik Zamejic v imenu mestnega šolskega sveta, profesor dr. Požar v ime dekliske šole, župnik Vrhovnik v ime trnovske župnije, ter konečno zastopniki mestne hranilnice, okrajni zastopniki, meščanski odbor in odbor gasilnega društva.

(Osebnosti.) Imenovan je dekan v Konjicah g. Jernej Voh za knezoškofijskega konzistorijalnega svetnika. — V pokoj sta stopila v lavantinski škofiji župnika gg. Ivan Trampuš in Andrej Fekonja. — Imenovan je profesor državne gimnazije v šestem dunajskem okraju P. Maresch za ravnatelja državne gimnazije v Pulju.

(Letošnji novomašniki v ljubljanski škofiji.) Višje redove bode delil letošnjim novomašnikom presvetli knez in škof dne 18., 20. in 22. julija. V mašnike posvečeni in novo mašo obhajali bodo sledeči gg.: Iz četrtega leta: Arh Luka, 30. julija v Kamni gorici; Debevec Ivan, 23. julija na Brezjah; Demšar Josip, 30. julija v Škotji Loki; Erzar Fr., 30. julija v Šenčurju pri Kranju; Florijančič Ivan, 6. avgusta pri Sv. Katarini; Jerič Alojzij, 23. julija v Št. Vidu pri Zatičini; Kramar Ivan, 30. julija v Trebnju; Kržišnik Jurij, 23. julija v semeniški kapeli v Ljubljani; Nagode Josip, 23. julija v Ljubljani; Pengov Fr., 23. julija na Rovi; Perjatelj Jernej, 30. julija pri Sv. Gregorju; Perz Josip, 30. julija pri Stari cerkvi; Traven Ivan, 30. julija v Šmartnem pod Šmarno goro; Wester Alojzij, 30. julija na Bleškem otoku. Iz tretjega leta: Barle Ivan, 6. avgusta v Šenčurju pri Kranju; Janc Peter, 30. julija v Križah pri Tržišču; Kolbezen Leopold, 6. avgusta v Črnomlju; Očepek Josip, 30. julija v Št. Lambertu; Rebol Fr., 30. julija v Preddvoru; Sušnik Matej, 23. julija na Trati; Štefan Terškan, 30. julija v Sostrem; Zorko Fr., 23. julija v Cerkljah pri Krškem.

(Lepo spoznanje!) »Narod« je spisal kar par člankov o usodi Schiffersteinove ustanove ter je pri tem podtikal ordinarijatu in vladi nepošteno postopanje, a v soboto pa »Narod« sam prizna, rekoč »da nam vsa ta zadeva ni natančno znana«. — »Narod« torej očita nepošteno postopanje raznim oblastvom v zadevi, katere po lastnem priznanju ne pozna. To je časnikarsko sleparjenje. Čudno pa je zadnji čas, da imajo pri »Narodu« vedno kak sum ali kako natolečevanje, da se je kedo pregrešil zoper sedmo božjo zapoved. — Ključ v razumevanju te taktike nam morda poda znani poštenjak Malovrh! Hands off!

(Shod lesotržev) se je vršil včeraj popoldne v »Narodnem domu«. Udeležilo se ga je do 40 trgovcev z lesom. Pozdravil jih je župan Hribar in načelnik trgovskega društva Trdina. Po daljši debati se je izvolil odbor, v katerem so gg.: Mat. Ambrožič iz Sušice, Jos. Fajdiga iz Kamnika, Jos. Lavrenčič iz Ljubljane, Fran Modic z Blok, Jos. Zupan iz Mojstrane in Anton Žnidaršič iz Ilir. Bistrice, ki naj preresetavajo vprašanje, ali naj se ustanovi zadruga ali akcijska družba, ter poročajo o tem prihodnjemu zboru.

(Zrelostne izkušnje) na tukajšnji realki je delalo letos 15 dijakov sedmega razreda; dovršilo jih je 11 dijakov, štirje jih morajo delati v jeseni.

(Koroške novice.) Deželni predsednik je imenoval za c. kr. okrajne komisarje gg. koncipiste: Franc vit. Siller pl. Gambolo, Ant. Mayrhofer pl. Grünbühel in grof Karol Eltz. — Dne 18. jun. se je slovesno blagoslovila zastava vojaškega društva v Borovljah. Udeležilo se je slavnosti več drugih društev in mnogo ljudstva. Slabo vreme je slavnost jako oviralo. — Dne 15. jun. se je blizu Paternijona vnel voz osebnega vlaka. Voz je čisto zgorel. Druge nesreče ni bilo. — Na Velki ob Beljaku je dne 17. jun. pogorelo pohištvo p. d. Jobsta. — Dirka s koroškimi konji bode letos dne 27. avg. na vresu ob Celovcu. — Dne 13. t. m. je gorel gozd nad Podgoro. Pogorelo ga je nad dva orala. — Na Bregu ob Krki je pogorel dne 28. jun. mlin s postranskimi poslopji. Škode

je do 7000 gld. — Na vrbsko jezero je prišlo doslej 968 tujcev, znatno manj, kakor lani. — Učitelja Steinberger v Velikovecu in Wanner v Kleblahu sta se odpovedala učiteljstvu. — Ministerstvo je dalo koncesijo za normalno-tirno železnico v Rožno dolino. — Dne 15. julija se otvori nova postajica »Metlovo« južne železnice med Pliberkom in Sinčovasjo. — V Šmarnu v labudski dolini se je sam utopil neki 80letni berač.

(»Südmark« v Železni Kapli.) Poroča se nam: Zloglasna »Südmark« se vedno hujše vsiljuje v slovenske kraje. Sedaj z vso silo ustanavljajo podružnico v Železni Kapli. Celo stvar je vzel v roke tamošnji c. kr. notar Valentin Schwarzl. Na poli papirja vsbil je svoje pajdaše, naj pridejo dne 22. junija ob 8. uri zvečer k Niederdorferju. Ker ustanovitvi »Südmarke« ni več kaj nasproti, hočejo jo kolikor mogoče slovesno otvoriti, zato se naj zberejo, da se vadijo v petju. To je bila glavna vsebina povabila, katero je pisal z lastno roko gospod notar sam. Ta gospod, ki kmetom za pismo (katero mu napiše njegov pisar, le da se on podpiše), računa celih 2 gld. 70 kr., mora pač dobro podpora imeti od »Südmarke«, da za njo napiše celo poldrugo stran čisto sam. Kakor se govori, je menda prej, ko je dobil to mesto, obljubil nekje v Beljaku ali v Celovcu, da se bode potegoval za nemštvo. On torej bržkone misli, da stori samo svojo »dolžnost«, ako ustanovi »Südmarko«, saj pravi pregovor: S trebuhom za kruhom«. Ta notar živi skoraj izključno le od Slovencev, ker sodnijski okraj obsega dve popolnoma slovenski občini: Belo z 2942, Jezersko s 661 ljudmi in občino Železno Kaplo s 1083 prebivalci, ki so pa tudi skoraj brez izjeme Slovenci. V celem okraju je le 500 (?) Nemcev poleg 4172 Slovencev. — To nam zopet potrjuje staro skušnjo, da so med glavnimi stebri nemškutarije merodajni c. kr. funkcijonarji! — Kako potrebna je ob takem položaju »Naša straža«. A ta ne napreduje, ker tega noče slovenski liberalizem, kateri s tem hoté ali nehoté gre na roke nemškemu nacijonalizmu. Pač žalostno!

(Odprto pismo gosp. dr. Slancu v Novem Mestu) Pletersko afero ste s svojim zadnjim dopisom tako zasukali, da se vse vprašanje vrti le okolu Vaše osebe: ste-li hoteli Pleterje kupiti, ali ne? Povprašal sem med tem o tej zadevi na popolno verodostojnem mestu. Osebno nisem bil še nikoli v Pleterjih; zvedel sem vse pismeno ali ustmeno. Pismo ddo. 9. jun., (torej teden dni prej pisano, preden ste Vi sploh kaj o tem v »Narodu« zapisali, — pri meni Vam je na razpolago!) se glasi med drugim: »Posestvo je toliko kakor kupljeno. Slanc se je tudi že vmes vtaknil. Pripeljal se je sam tjakaj in ponudil 250.000 gld. Baronovka pa je rekla, da Pleterjev Slancu ne dá za nobeno ceno; raje kartuzijanom nekoliko ceneje. Zadovoljne so vse tri baronovke s kupčijo, ker pravijo: Es kommt wenigstens französisches Gold ins Land herein. Od Gradišča prihajajo vsakovrstne stvari: da menih niso naše vere, da ne bodo prodajali drv, listja itd.« Kartuzijana sta mi pravila, da sta imela tekmeča v Vas. »Iz trte zvitje« tega nista mogla, ker eden Francoz, drugi Luksemburžan, dotlej pač nista vedela, da sploh kak dr. Slanc na svetu eksistira, in bi tega gotovo ne omenjala, če bi o tem nič ne zvedela. Kartuzijanski red me je sploh o vsem dobro poučil, zato mi tudi tega nista zamolčala. Na podlagi treh verodostojnih prič sem smel »bonâ fide et salvâ conscientiâ« to zapisati, zlasti ker kupna pogodba sama na sebi ne involvira nobene krivde in jo sme vsak skleniti, kdor pošteno plača. Po vsem tem konstatiram to-le: V pleterski okolici se je govorilo, da ste hoteli tedaj ali morda kdaj poprej grad kupiti. In to govorico sem jaz zvedel in zapisal. Nisem je torej iz trte zvil in tudi ne lagal! Ako pa so bili dotični trije napačno poučeni, za to nikakor nisem jaz odgovoren; a v tem slučaju stvar drage volje prekličem. Kdaj in kako je nastala ta govorica, to preiskovati ni moja naloga; preiskujte sami, ako ste po nji res žaljeni! Preden pa komu tako impertinentno zlobno očitajte laž, poučite se dobro, kaj pojem »laž« znači! Piramidalna neumnost in laž pa je bila govorica, da kartuzijani niti niso naše vere. Na ostale napade na mojo duhovsko čast mi sploh ni treba odgovarjati. Ako se hočete, gosp. doktor,

prepričati o mojem dušnopastirskem delovanju v Novem Mestu, vprašajte — preden bote o meni se kaj zapisali! — tri se živeče pred. gg. kano-nike, s katerimi sem imel srečo nad tri leta pod eno streho živeti in skupno delati! Povedali Vam bodo, kar potrebujete. Pokojni prošt Urh pa mi je dal najčastnejše spričevalo, — lahko ga dobite, ako Vam drago, — uprav v tistem času, ko sem bil zaradi cerkvenih govorov in kot tajnik dolenskega političnega društva najbolj napadan in obrekovan, pri vladi zatožen, ko se mi je celo s kamni žugalo. In tedaj me je bodril isti prošt, o katerem hočete vedeti, da je z liberalci koketiral, z besedami: »Tu ne cedas malis, sed contra fortius ito!« Vaše drzne in klevetne sodbe o duhovskem delovanju pa za-me ne morejo in ne smejo biti merodajne, kakor sploh za nobenega duhovnika ne! — To, menim, zado-stuje vsakemu pametnemu in treznemu človeku.

Vaš

J. Benkovič.

(Terorizem.) V Šmartnem pod Šmarno goro je razpisana učiteljska služba; v »Narodu« pa pozivlje nekdo iz učiteljskih krogov vse učitelje, ki so morda vložili prošnjo za to mesto, naj umaknejo svoje prošnje, da bo jedini dosedaj ondotni učitelj, ki je prestavljen v Št. Vid pri Vipavi, kompetent za to mesto, to pa zato, ker »posveti vse svoje proste ure umni čebeloreji in uredbi šolskega vrta, da s tem kolikor mogoče koristi ondotnemu prebivalstvu«. — Zaokroži pa dopisnik svoj svobodoljubljen spis z besedami: Če bi se pa vendar le nahajal mej nami kak mlađnež, ki bi se ne ravnal po tem pozivu, bodo učitelji vedeli izvajati proti njemu vse posledice«. Tako so rekli Lukež iz Dražgoš ter si ponosno zavihali brčiče rekoč: Mi v mestu ukazujemo, drugi naj pa tlačanijo; če se zganejo, pa jih strgamo v časniku. Basta!

(Komična predavanja.) Jutri zvečer ob 1/2 9. uri bo imel hrvatski komik in član zagrebškega gledišča, gosp. Žiga Varjačić v mali dvorani »Narodnega doma« komična predavanja, pri katerih bodo sodelovali hrvatski tamburaši. Jednaka predavanja je priredil g. Varjačić z lepim vspohom v Krškem, Kranju, Novem Mestu, Kamniku in drugod. — Vspored predstavi bo sledeči: 1. »Luda«, 2. »Grob izdajice«, 3. »Buha in muha«, 4. »Mujezin«, 5. »Panem et circenses«, 6. »Cigan hvali svojega konja«, 7. »Popotnik«, 8. »Prazna možnja«. Mej posamnimi točkami tamburanje.

(»Rodoljubova« bisaga lažlj.) Koliko da premore liberelec v lažeh, tega se prepriča človek, ako čita »Rodoljuba« z dne 1. julija: V vvodnem članku slika v lažnjivi podobi »luteransko dobo na Slovenskem«, v dopisu iz Zagorja nakopiči cel kup lažij proti ondotnemu kaplanu in proti ržiškim obč. odbornikom, v dnevnih novicah pogreva »Narodove« laži o Schiffersteinovi ustanovi, laže, da je kardinal Missia vedno tako plesal, kakor so na Dunaju godli, vsaj »Rodoljub« menda vé, da mu je »Narod« svoj čas očital veleizdajstvo, laže, da je Missia provzročil boj mej brati, ker vsakdo vé, da so se kranjski Slovenci že davno poprej prepirali, predno je Missia prišel v Ljubljano, pogreva »Narodovo« laž da je škof dejal, da kaplana Rudolfa zato ne prestavi, ker bi sicer propadla klerikalna stranka, da to ni res, kaže okolnost, da so poraz te stranke po »Narodu« proslavljali kar z vvodnimi članki, laže o shodu na Jesenich, dobro vedoč, da je delavska ondotna organizacija na Jesenicah najtrdnejša obramba slovenstva v ondotnem tujem navalu skrajno izpostavljenem kraju laže, da slovenska duhovščina v Trziču podpira bogate nemške fabrikante, ki zatirajo slovenstvo kar morejo, dasi vé, da je nedavno graška »Tagespost« uprav to slovensko duhovščino napadala zaradi narodno-slovenskega delovanja, nadalje napada kartuzijance, ki so kupili Pleterje in laže, češ, »kako naj kmet živi vse te prebivalce samostanov, ki samo molijo in nič ne delajo« itd., itd. Lažnjiva bisaga res nima nobenega dna. In vse to podpisuje dr. Tavčar kot odgovorni urednik!

(Umrl) je v noči od sobote na nedeljo upokojeni deželnovladni nadinžener Vaclav Stedry v 90. letu starosti. Svojedobno je bil pokojnik tudi član mestnega sveta ljubljanskega.

(Med sinočnjim viharjem) je ob 11. uri nenadoma zapel zvon v zvoniku sv. Petra cerkve.

Kmalu se je zbralo pred cerkvijo več ljudij, ki so pozneje zvedeli, da je zapel zvon le vsled močnega vetra, kateremu je pomagala k zvonu pritrjena cerkvena zastava.

(Iz Sorice) 30. junija. Okrog desete ure dopoldne sta v Sp. Sorici št. 22 dva neznana mlada človeka iz skrinje vzela nekaj svinjskega mesa in špeha. Domači so ju pri tatvini zasačili, a pobegnili sta. Naš domači kolesar zajaše kolo in urno sporoči orožnikom v Železnikih. Ko se je vračal proti domu, sta bila že na Zalemlogu, kjer sta v neki krčmi zahtevala jedi in pijače, ter posebno sobo. Ker je krčmar zvedel, da sta tatova, ju je zadrževal toliko časa, da je oni s kolesom zopet hitel v Železnike po orožnike, a ju že dobil na potu. Kar so jima dopuščale moči, sta hitela in dobila obadva pri obedu. Pokazalo se je, da sta pred tednom pobegnili od vojakov, in da nista le navadna tatova, ampak celo na sumu nekega umora. Imela sta pri sebi vojaška bodala skrita pod obleko in našli so tudi uro, katero sta nekemu ukradla. Našemu kolesarju sta se zdela znana in spomnil se je, da je obadva videl pri vojaki v Celovcu. Govorila sta laško, slovensko in eden tudi nemško. Bicikelj je tu pokazal svojo korist. Beguna pa bodeta imela gotovo dolgo časa premišljevati v zaporu 7. zapoved.

(Izgubljena gluhenema.) V torek, dne 27. junija, je došla v Dol. Logatec gluhenema dekle, katera ne ve ne kod in kam. Izvediti iz nje se ne da nič. Stara je okolo 14 let. Kdor ve, kam bi bila pristojna, naj se oglasi pri župnem uradu v Logatcu.

Društva.

(Kmetška posojilnica ljubljanske okolice,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani. Računski zaključek 30. junija 1899: Denarni promet gld. 2,077.553.48, upravno premoženje gld. 936.928.37. Bilanca: Activa: Gotovina v blagajni gld. 944.10, denarji naloženi gld. 252.418.56, posojila gld. 674.925, prehodni zneski gld. 117.04, zaostale obresti gld. 8057.81, inventar gld. 465.86. Pasiva: Deleži gld. 11.453, rezervni zaklad gld. 20.407.20, hranilne vloge gld. 889.667.89, naprej plačane obresti gld. 3338.57, neizplačana dividenda gld. 300, prejete obresti posojil gld. 12.551.84, vložene hranilne vloge gld. 358.650.27, izplačane hranilne vloge gld. 202.120.98, dana posojila 209.139, vrnena posojila gld. 164.488, naložilo se je denarja gld. 372.212.19, dvignilo pa gld. 230.000 gld.

Ravnateljstvo.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 3. julija. Cesar se je danes zdrav odpeljal v Ischl.

Dunaj, 3. julija. Papežev nuncij Taliani se normalno zdravi ter gre v kratkem na daljši dopust.

Dunaj, 3. julija. Grof Thun je odpotoval v Budimpešto, da se dogovori z ogerskimi ministri, kako objaviti posamezne točke nagodbe. — V ogerski zbornici bo predloga o nagobi v par dneh rešena. Potem se zbornica zaključi do jeseni. Jeseni se še le volijo poslanci v delegacije.

Gradeo, 3. julija. Včeraj so imeli soc.-demokratje shod, na katerem so govorili o nagodbi. Razprava je bila taka, da je komisar shod razpustil. Ljudje so v svoji divjosti napadli komisarja, ki je ušel iz dvorane; zborovalci so skozi okna hiteli za njim, vendar jim je ušel.

Inomost, 3. julija. Briksenški škof je izdal pastirski list proti hujskanju s klicem: Proč od Rima!

Bruselj, 3. julija. Kabinet v kratkem odstopi. Kralj misli razpustiti zbornico. Veliki nemiri so bili tudi v Lutichu. Ulica se raduje svoje zmage.

Pariz, 3. julija. Razprava o Zolini pravdi pred porotniki v Versaillesu je določena na 11. julija, a se bržkone preloži.

Pariz, 3. julija. Listi prinašajo obširneje poročila o dohodu eskapitana Dreyfusa v Rennes. Soproga je bila v soboto dvakrat pri njem v ječi in izjavlja, da se razmerno dobro počuti. Nemirov ni bilo povodom prihoda niti v Rennesu, niti v Parizu.

Madrid, 3. julija. Vojni minister je izjavil ministru predsedniku, da je voljan znižati v proračunu število vojakov stalne armade od 108 na 80 tisoč mož.

Madrid, 3. julija. Iz Valencije se poroča o velikih izgredih. Na več krajih mesta je navstal upor. Množice so delale barikade. Vojaštvo je bilo prisiljeno streljati. — Neredi so se pričeli včeraj zjutraj s tem, da so ljudje jeli zadržavati vožnjo s tramwayji. Orožniki so odstranjevali ljudi, a so jih uporneži napadli s kamenjem. Ker so se neredi čez dan vedno bolj ponavljali, je vojaštvo zasedlo važnejše točke v mestu. Mnogo oseb je bilo ranjenih. Rogovileži so napadli neki samostan, a vojaštvo jih je takoj razkropilo.

Barcelona, 3. julija. Povodom izredne seje mestnega sveta je pridrla v dvorano nabujkana druhal ter jela streljati na mestne očete. Trije odborniki so bili smrtno ranjeni. Pomnožena straža je z največjim napotom iztirala napadnike.

Barcelona, 3. julija. Povodom nemirov v soboto popoldne je bilo ranjenih nad 30 oseb, mej temi več smrtno.

Madrid, 3. julija. V Barceloni in Valenciji so se pojavili včeraj novi nemiri. Policija in orožništvo nista bila kos ljutim demonstrantom, moralo je priti na pomoč vojaštvo na konjih. Ranjenih in ubitih je več oseb in razbitih mnogo oken. Najhujši je bilo v Valenciji, vojaki so morali napeti vse sile, da so preprečili napad. Aretovanih je veliko število demonstrantov. Boji z biki so bili včeraj prepovedani.

Madrid, 3. julija. Tudi v Barceloni so bili veliki neredi, godili so se po istih navodilih kakor v Valenciji; tudi tukaj so hoteli napasti neki samostan. Vojaki so morali streljati; ljudij je bilo veliko ranjenih, tudi več vojakov.

Kolonija, 3. julija. Kölner Zeitung poroča, da je pri izgredih v Barceloni pet mrtvih in 70 hudo ranjenih.

Foulard-svila 65 kr.

do gld. 3-35 meter — japonska, kitajska itd. v najnovjših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 45 kr. do gld. 14-65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštnine in carine presto na dom. — Vzorci obratno. Dvojni pisemeni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
166 c. in kr. dvorni zalagatelj, Curih. 12-7 2

Neprekosljivega učinka je

Tanno - chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 1 566 2

lekarna Milana Leustek-a v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Razpošilja z obratno pošto.

Ustanili so

30. junija. Karol Kamnikar, kurilčev sin, 9 mesecev, Vodmat 108, jetika. — Viljem Beck, sobni slikar, 38 let, Hrenove ulice 15. plućna tuberkuloza.

1. julija. Nikolaj Dev, živinozdravnikov sin 3¹/₂ leta, Kuhnova cesta 2 škarlatica. — Avgustina Novak, kurilčeva hči, 1 mesec, Radeckega cesta 1, bronchitis capillaris — Viktor Koprive, postreščekov sin 3¹/₂ leta, Poljanska cesta 66, ošpice.

2. julija. Vencel Stedry, c. kr. višji inženir v p., 89 let, Nunske ulice 66, ostarelost.

V otroški bolnišnici:

30. julija. Anton Jesih, delavčev sin, 3 mesece, črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
1	9. zvečer	733.9	16.1	sl. jug	poloblačno	
2	7. zjutraj	733.4	13.9	sl. svzh.	oblačno	1.4
	2. popol.	730.6	20.0	sl. jzab.		
2	9. zvečer	729.0	16.7	sl. sever	oblačno	
3	7. zjutraj	730.4	11.0	sr. jug	oblačno	15.9
	2. popol.	731.8	18.2	p. m. vzjvz.	jasno	

Srednja temperatura sobote 17.4°, normale: 19.1°.
Srednja temperatura nedelje 16.9°, normale: 19.2°.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	10	Špeh povejen, kgr.	70
Rež, "	8	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	7 20	Jajce, jedro, "	2
Oves, "	6 50	Mleko, liter, "	8
Ajda, "	8 50	Goveje meso, kgr.	60
Proso, "	9	Telečje, "	64
Koruza, "	5 60	Svinjsko, "	75
Krompir, "	3 50	Kostrunovo, "	40
Leča, hkl., "	10	Piščanec, "	60
Grah, "	11	Golob, "	20
Fizol, m. stot., "	9	Seno, m. stot., "	
Maslo, kgr., "	1	Slama, "	
Mast, "	70	Drva trda, 4 kub. m.	6 40
Špeh svež, "	64	" mehka, 4 "	4 50

Vsebina 13. zvezka 1899:

F. S. Vilhar. Spominska črtica. Spisal Ivo Trošt. — Grobokop. Zložil Kazimir M. — Kvišku. Spisal Fr. S. Finžgar. (Dalje.) — Najstarejša. Spisal Ivo Trošt. (Dalje.) — Otroku. Zložil Anton Medved. — O mraku. Zložil Anton Medved. — Pod cipreso. Zložil Anton Medved. — Usoda. Zložil Anton Medved. — Nekaj o hribolastvu. Spisal Janko Mlakar. — Ledena doba. Spisal profesor dr. Simon Šubic. (Dalje.) — Irenej Frid. Baraga, oče indijanske književnosti. Priobčil I. L. Burgar. (Dalje.) — Dekadentizem. Slovstvena črtica. Spisal E. L. (Konec.) — Književnost. — Razne stvari. — Na platnicah: Pogovori. Vintgar. Apostolski dušni pastir. — Slike: F. S. Vilhar. — Gorje mu, kdor jih draži! (Slikal Ernest Otto) — Hoja na lednik: Vinjeta. — Hoja na lednik: Ob vrvi. — Čipevec iz sedanje dobe. — Indijanski glavar na Towerski rezervaciji. — Katoliška Indijanka z Bele zemlje.

Köpel in Kneippova zdravilnica Kamnik na Kranjskem.

Prav blizu železniške postaje ter poštne in brzojavnega urada, ob znožji 2660 m visokih kamninskih planin, s krasnimi sprehajališči po ravnem in po gozdih. Na razpolago je elegantna zdravilnica z velikimi verandami, basin za plavanje, pokrito hodišče, igrišče, lov, razna stanovanja po prav zmerni ceni. Jako vestna zdravniška pomoč se vrši pod vodstvom znanega dunajskega zdravnika dr. R. Wackenreiter-ja, ki že več let tu deluje in je letos v zvezi z restavracijem g. Friedlom prevzel kamniško zdravilišče v lastno upravo. Skupna cena za zdravljenje, stanovanje in hrano na dan nekako 3 gld.

Natančneja pojasnila brezplačno daje

533 6-6

oskrbnništvo.

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4¹/₂%. Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 3. julija.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	25
Avstrijska zlata renta 4%	119	35
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	35
Ogerska zlata renta 4%	119	20
Ogerska krona renta 4%, 200	96	35
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	909	—
Kreditne delnice, 160 gld.	385	50
London vista	120	52 ¹ / ₂
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	95
20 mark	11	78
20 frankov (napoleonador)	9	55 ¹ / ₂
Italijanski bankovci	44	65
C. kr. cekini	5	67

Dné 1. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	—	gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194	75
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	20
Tisne srečke 4%, 100 gld.	137	85
Dunavske vravnave srečke 5%	129	25
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108	25
Posojilo goriškega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	98	25
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97	15
Prijoritne obveznice državne železnice	210	75
" južne železnice 3%	170	30
" južne železnice 5%	122	—
" dolenskih železnic 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	—	gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	—	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	—	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	28	—
Salmove srečke, 40 gld.	86	—
St. Genois srečke, 40 gld.	83	25
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Ljubljanske srečke	23	75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151	75
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3250	—	—
Akcije tržaškega Lloyd, 500 gld.	440	—
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	72	40
Splošna avstrijska stavbinska družba	105	50
Montanska družba avstr. plan.	233	75
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	180	—
Papirnih rubljev 100	126	87

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri trefanjih, pri iztrefanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako trefanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.